

Effect of a REAP Strategy on the Analytical Reading Abilities of Third-Year Secondary School Students

Pimonkorn Tuayhan^{*1} and Petch Wijitnawin²

Master of Education Program in Teaching Thai, Faculty of Education, Ramkhamhaeng University, Thailand

E-mail: 6512610012@rumail.ru.ac.th, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0004-0607-6564>

E-mail: petch_w@rumail.ac.th, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0003-6161-9755>

Received 20/04/2024

Revised 25/04/2024

Accepted 18/06/2024

Abstract

Background and Aims: Analytical reading skills are crucial for secondary school students to critically evaluate information and make reasoned decisions. However, the results of the 2022 PISA assessment found a declining trend in Thai students' reading skills. Additionally, an assessment of reading, analysis, and writing skills at Viwattavidya School (pseudonym) revealed that students' average scores were below the set standards. This was attributed to students lacking the ability to analyze content from reading passages and being unable to write their own summaries. Furthermore, teachers may also lack the knowledge to effectively teach reading skills. Therefore, researchers aim to enhance third-year secondary school students' analytical reading abilities through REAP learning activities. This research aims to evaluate the impact of using the REAP method on students' analytical reading abilities by comparing the median scores of students' analytical reading abilities before and after the experiment.

Methodology: The target population in the research was 31 students who studied at the Third-Year secondary school level in the second academic year 2023 at Wiwatwittaya (pseudonym), Bangkok, Thailand. The students were selected to participate in the research using a purposive sampling method. The research instrument for collecting data was an analytical reading abilities test. The test was a multiple-choice test. The instruments for the experiment were 6 lesson plans designed following the REAP strategy. Quantitative data resulting from the test were examined to check the median score and standard deviation. Additionally, the findings were analyzed to check statistical significance by using the Wilcoxon test.

Results: The results showed that the median score of analytical reading abilities was higher than before the experiment at the 0.05 level of significance.

Conclusion: The REAP method can enhance the analytical reading abilities of Third-Year high school students by helping readers organize their thoughts while reading and engaging with the text systematically. Additionally, readers develop writing skills alongside reading, and there is continuous discussion and exchange of ideas. Consequently, students' analytical reading abilities improve progressively.

Keywords: REAP strategy, Analytical Reading Abilities, Third-Year Secondary School Students

วิจัยเรื่อง ผลของการใช้กลวิธี REAP ที่มีต่อความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

พิมลกร ทวยหาญ¹ และเพชร วิจิตรนาวัน²

สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

บทคัดย่อ

ภูมิหลังและวัตถุประสงค์: ทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์มีความสำคัญต่อนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในการพิจารณาข้อมูลอย่างรอบคอบและตัดสินใจได้อย่างมีเหตุผล อย่างไรก็ตาม ผลการประเมิน PISA ปี 2022 พบว่าทักษะการอ่านของเด็กไทยมีแนวโน้มลดลง นอกจากนี้ผลการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียนของโรงเรียนวิวัฒน์วิทยา (นามสมมติ) พบว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ สาเหตุมาจากนักเรียนขาดทักษะการวิเคราะห์เนื้อหาจากบทอ่านและไม่สามารถเขียนสรุปความคิดของตนเองได้ นอกจากนี้ครูผู้สอนอาจจะยังขาดองค์ความรู้ในการจัดการเรียนรู้เรื่องทักษะการอ่าน ผู้วิจัยจึงสนใจจะพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลวิธี REAP ซึ่งการวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินผลของการใช้กลวิธี REAP ที่มีต่อความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์โดยเปรียบเทียบค่ามัธยฐานของคะแนนความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการทดลอง

ระเบียบวิธีการวิจัย: ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นประชากรกลุ่มเป้าหมาย (target population) นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวิวัฒน์วิทยา (นามสมมติ) ห้อง ม. 3/1 จำนวน 31 คน ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โดยใช้วิธีการเลือกแบบแบบเจาะจง (purposive sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ และเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยกลวิธี REAP จำนวน 6 แผน ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่ามัธยฐานและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่านัยสำคัญของความแตกต่างโดยใช้สถิติทดสอบ Wilcoxon test

ผลการวิจัย: นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยกลวิธี REAP มีค่ามัธยฐานของคะแนนความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย

สรุปผล: กลวิธี REAP สามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้ โดยช่วยให้ผู้อ่านได้จัดระเบียบทางความคิดขณะอ่าน และมีการโต้ตอบกับบทอ่านอย่างเป็นระบบ ประกอบกับผู้อ่านได้พัฒนาทักษะการเขียนควบคู่กับการอ่านไปด้วย ตลอดจนอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดร่วมกัน ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนสูงขึ้นตามลำดับ

คำสำคัญ : กลวิธี REAP; ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์; นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

บทนำ

ปัจจุบันสังคมไทยได้เปลี่ยนแปลงและเจริญก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง และเข้าสู่ในศตวรรษที่ 21 อย่างเต็มรูปแบบ ส่งผลให้เทคโนโลยีดิจิทัลมีอิทธิพลต่อการดำรงชีวิตของทุกคน รูปแบบการใช้ชีวิตของคนในสังคมก็เปลี่ยนแปลงไป ข้อมูลข่าวสารถูกเผยแพร่ แลกเปลี่ยนและถูกสืบค้นได้อย่างรวดเร็วและง่ายดาย ดังนั้นความสามารถในการอ่านจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพิจารณาข้อมูล ข่าวสารอย่างละเอียดรอบคอบ และมีเหตุผล เพื่อประเมินความน่าเชื่อถือ ซึ่งเครื่องมือที่สามารถพัฒนาประชาชนในสังคมไทยให้มีความสามารถในการอ่านและการคิดเชิงวิเคราะห์ได้คือ การศึกษา ดังจะเห็นได้จากนโยบายของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564) ซึ่งได้ชี้จุดเน้นของการพัฒนาศักยภาพคนให้ก้าวทันต่อโลกในศตวรรษที่ 21 ให้มีทักษะความรู้และความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า พัฒนาเด็กวัยเรียนและวัยรุ่นให้มีทักษะ การคิดวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2560) ด้วยเหตุนี้หลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) จึงได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ที่มุ่งให้ผู้เรียนใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ไขปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน โดยครูผู้สอนจำเป็นต้องฝึกฝนทักษะการอ่านวิเคราะห์ให้นักเรียนจากสื่อต่าง ๆ เช่น เรื่องสั้น บทความอิเล็กทรอนิกส์ ประกาศทางการ วรรณคดีและวรรณกรรมในหนังสือเรียน รวมถึงบทเรียนจากกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ดังนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องให้ความสำคัญในการพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ให้แก่ นักเรียนในระดับมัธยมศึกษาเพื่อเป็นการปลูกฝังให้ผู้เรียนมีความรอบคอบและตัดสินใจได้อย่างมีเหตุผล (การุณันท์ รตนแสนวงษ์, 2555)

ถึงแม้ว่าทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์จะมีความสำคัญสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษา แต่จากการประเมินสมรรถนะนักเรียนมาตรฐานสากล หรือ PISA (Programme for International Student Assessment) โดยองค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (OECD) จัดทำขึ้นเพื่อประเมินนักเรียนอายุ 15 ปีในประเทศที่เข้าร่วม ทุก ๆ 3 ปี ผลการประเมินความสามารถของเด็กไทยในปีล่าสุด ซึ่งทำการสอบกันในปี 2022 พบว่า ทักษะของเด็กไทยทั้งด้านคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และการอ่าน มีแนวโน้มลดลง และผลการประเมินทุกด้านยังได้คะแนนต่ำสุดในรอบ 20 ปีนับแต่ไทยเข้าร่วมการทดสอบในช่วงต้นทศวรรษ 2000 คะแนนเฉลี่ยด้านการอ่านของนักเรียนไทยอยู่ที่ 379 คะแนน โดยพบว่าประมาณร้อยละ 66 ของนักเรียนไทยมีระดับทักษะการอ่านต่ำกว่าระดับ 2 ส่วนจำนวนนักเรียนไทยที่มีระดับทักษะการอ่านอยู่ที่ระดับ 2 ขึ้นไป อยู่ที่ประมาณร้อยละ 34 ขณะที่นักเรียนส่วนใหญ่ในกลุ่มประเทศ OECD มีระดับทักษะการอ่านอยู่ในระดับสูงปานกลาง (ระดับ 3-4)

นอกจากนั้นในทักษะการอ่านระดับ 5 หรือสูงกว่า ซึ่งต้องมีความสามารถในการรับมือกับข้อความขนาดใหญ่ จัดการกับแนวคิดเชิงนามธรรมหรือแนวคิดที่ขัดกับความรู้สึก แยกแยะข้อเท็จจริงและความเห็นออกจากกัน โดยพิจารณาจากความเกี่ยวข้องของเนื้อหาหรือที่มาของข้อมูลได้ พบนักเรียนไทยเพียงจำนวนร้อยละ 0.2 ที่มี

คะแนนอยู่ในระดับนี้เท่านั้น ขณะที่กลุ่มประเทศ OECD มีนักเรียนจำนวนประมาณร้อยละ 7 ที่มีความสามารถการอ่านอยู่ในระดับดังกล่าว (BBC Thailand, 2023)

ในขณะที่เดียวกันผลการวิเคราะห์คะแนนการอ่าน คิวิวิเคราะห์และเขียน โดยฝ่ายวิชาการโรงเรียนวิวัฒน์วิทยา (นามสมมติ) พบว่า ในปีการศึกษา 2565 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 407 คน มีคะแนนเฉลี่ย 17.81 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 6.2 ซึ่งนับว่าต่ำกว่าเกณฑ์ ดังจะเห็นได้ว่าปีการศึกษาที่ผ่านมาคะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบการอ่าน คิวิวิเคราะห์และเขียนภาษาไทยยังคงมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนดไว้คือร้อยละ 70 ประกอบกับการพิจารณาจากการปฏิบัติการสอนในรายวิชาภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่าเมื่อนักเรียนอ่านเรื่องในบทเรียนหรือข้อความใดแล้วนักเรียนไม่สามารถตอบคำถามจากเรื่องได้ สาเหตุมาจากขาดความกระตือรือร้นในการอ่านและไม่สามารถวิเคราะห์เนื้อหาจากเรื่องที่อ่านได้ ทั้งยังไม่สามารถตีความเนื้อหาและเรียบเรียงความคิดของตนเองเพื่อนำมาเขียนย่อความในใบงานได้ โดยส่วนมากจากการทดสอบการเขียน พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ลอกข้อความจากบทความที่อ่านในแต่ละย่อหน้า และตัดข้อความแต่ละตอนมาต่อกันเพื่อให้ครบตามจำนวนบรรทัดที่ครูกำหนด ทำให้สาระสำคัญหรือความคิดหลักในเรื่องขาดหายไป เนื่องจากนักเรียนไม่สามารถเขียนสื่อสารสรุปด้วยสำนวนของตนเองได้ นอกจากนี้เมื่อพิจารณาการจัดการเรียนการสอนของครูในโรงเรียนพบว่าครูยังขาดองค์ความรู้ในการจัดการเรียนการสอนทักษะการอ่าน ซึ่งอาจเป็นผลมาจากเทคนิคการสอนทักษะการอ่านไม่สอดคล้องกับองค์ความรู้เดิมของนักเรียน

จากปัญหาดังกล่าว ทำให้เห็นว่าปัญหาด้านการขาดทักษะสื่อสารทางภาษาไทยของนักเรียน เป็นสิ่งที่ครูควรให้ความสำคัญและหาแนวทางการแก้ไข โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องของทักษะพื้นฐานในการอ่านและการเขียน กลวิธี REAP เป็นกลวิธีหนึ่งที่น่าจะสามารถนำมาพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ได้ Eanet and Manzo (1976-652) ผู้คิดค้นแนวคิดกลวิธี REAP กล่าวว่ากลวิธี REAP เป็นกลวิธีที่สนับสนุนและส่งเสริมการอ่านที่มีประสิทธิภาพโดยมุ่งพัฒนาให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านและวิเคราะห์สาระสำคัญของเรื่องได้ผ่านกระบวนการทางความคิดและกระบวนการเขียนการสอนโดยใช้กลวิธี REAP มี 4 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 ขั้น R (Read) เป็นขั้นตอนที่ฝึกให้นักเรียนอ่านข้อความที่จะจับใจความ ขั้นที่ 2 ขั้น E (Encode) เป็นขั้นตอนที่ฝึกให้นักเรียนค้นหาใจความโดยเรียบเรียงเป็นถ้อยคำของตนเอง ขั้นที่ 3 ขั้น A (Annotate) เป็นขั้นที่นักเรียนนำใจความของข้อความที่นักเรียนอ่านมาเขียนในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง ซึ่งในการวิจัยนี้กำหนดให้นักเรียนเขียนย่อความ ขั้นที่ 4 ขั้น P (Ponder) เป็นขั้นที่นักเรียนได้นำเสนองานเขียนของตนเองและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่น

ดังนั้น จะเห็นได้ว่ากลวิธี REAP เป็นกลวิธีที่เน้นพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนควบคู่กันไปเสมอ ดังที่ Manzo et al. (2002) ได้อธิบายไว้ว่า กลวิธี REAP เป็นกลวิธีที่เน้นการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาด้านการอ่าน การคิดและการเขียนควบคู่ไปด้วยกันกล่าวไว้ว่า การอ่านและการเขียนเป็นกิจกรรมที่มีความเชื่อมโยงกัน ผู้เขียนจะถ่ายทอดความคิดออกมาเป็นข้อความ ผู้อ่านเมื่อได้อ่านข้อความที่ผู้เขียนต้องการสื่อสารแล้ว ก็จะตีความ

เกิดความเข้าใจในข้อความของผู้เขียน นอกจากนี้ผลการวิจัยของ ญัฐพร สายกฤษณะ (2563) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านวิเคราะห์และการเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี REAP ร่วมกับเทคนิคการใช้ผังกราฟิก พบว่าความสามารถด้านการอ่านวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี REAP ร่วมกับเทคนิคการใช้ผังกราฟิก หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สูงกว่าก่อนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา และผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจจะพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลวิธี REAP ซึ่งการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยต้องการทราบถึงผลของการนำกลวิธีดังกล่าวมาใช้ออกแบบการเรียนการสอนว่าจะได้ผลเพียงใดและนำผลมาพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อประเมินผลของการใช้กลวิธี REAP ที่มีต่อความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์โดยเปรียบเทียบค่ามัธยฐานของคะแนนความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการทดลอง

สมมติฐานการวิจัย

ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยกลวิธี REAP สูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การทบทวนวรรณกรรม

1. การจัดการเรียนรู้ด้วยกลวิธี REAP

การจัดการเรียนการสอนด้วยกลวิธี REAP เป็นการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนได้มีพัฒนาการทางด้านการอ่าน การคิดและการเขียนในระดับสูง ซึ่งแนวคิดเกี่ยวกับกลวิธี REAP เริ่มต้นปี ค.ศ. 1976 โดย Eanet & Manzo โดยทั้งคู่กล่าวว่ากลวิธี REAP เป็นกลวิธีที่สนับสนุนและส่งเสริมทักษะการอ่านให้มีประสิทธิภาพส่งผลให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านและวิเคราะห์สาระสำคัญของเรื่องได้โดยผ่านกระบวนการทางความคิดและกระบวนการเขียนตามประเภทการเชื่อมโยงต่าง ๆ ซึ่งทำให้นักเรียนมีวิธีการที่หลากหลายส่งผลให้ผู้อ่านได้รับความรู้และมีการพัฒนาด้านการอ่าน การเขียน การคิด และพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ต่าง ๆ มากขึ้น (Eanet and Manzo, 1976)

Miller (1990) ได้กล่าวถึงความสำคัญของกลวิธี REAP ไว้ว่ากลวิธี REAP ออกแบบมาเพื่อพัฒนาทักษะความเข้าใจของผู้เรียน โดยจะช่วยให้ผู้เรียนสังเคราะห์แนวคิดของผู้เขียนเป็นคำพูดของตนเอง และเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนเพื่อช่วยในการจำแนกแนวคิดที่พวกเขาได้รับจากการอ่าน กลวิธี REAP มีพื้นฐานมาจาก

ความเข้าใจจากเรื่องที่ผู้เรียนได้อ่านอย่างมีประสิทธิภาพ เมื่อมอบหมายให้ผู้เรียนเขียนแนวคิดที่ได้รับจากเรื่องที่อ่าน นับว่าเป็นวิธีคิดที่เป็นทางเลือกแทนวิธีการสอนอ่านแบบโดยตรง (Directed Reading) และวิธีการสอนอ่านแบบชี้แนะ (Guided Reading) สอดคล้องกับที่ Albee (2000) กล่าวถึงข้อดีของกลวิธี REAP ว่ากลวิธี REAP ช่วยพัฒนาระดับความคิดอย่างสร้างสรรค์ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ การเขียน และคะแนนในการทำแบบทดสอบ นอกจากนี้ Risdianto (2023) การใช้กลวิธี REAP นี้จะทำให้นักเรียนได้ทบทวนข้อความในแต่ละขั้นตอนของกระบวนการอ่าน และพัฒนาทักษะการอ่านอย่างอิสระโดยกระตุ้นให้ผู้อ่านใส่แนวคิดหลักของข้อความลงในคำพูดของตนเอง ทั้งในรูปแบบคำพูดและลายลักษณ์อักษร ซึ่งกลวิธีนี้เป็นส่วนช่วยให้เกิดการเรียนรู้ในระยะยาวได้

ในเวลาต่อมาเมื่อเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 กระบวนการจัดการเรียนรู้มีการปรับให้เชื่อมโยงกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไป การศึกษามุ่งเน้นทักษะด้านการคิดมากยิ่งขึ้น Manzo et al. (2002) จึงได้พัฒนาหลักการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธี REAP เป็น “iREAP” ซึ่ง “i” แสดงถึงความสอดคล้องกับระบบสังคมอินเทอร์เน็ตที่มีส่วนขยายและเริ่มพัฒนาในศตวรรษนี้ โดยขั้นตอนมีรายละเอียดดังนี้

ขั้นที่ 1 Read การอ่านข้อความ การค้นหาข้อความพื้นฐานที่ผู้แต่งต้องการสื่อสาร

ขั้นที่ 2 Encode การบันทึกข้อมูล การแปลข้อความที่ผู้แต่งเขียนขึ้นด้วยภาษาของตนเอง

ขั้นที่ 3 Annotate การเขียนอธิบาย การนำข้อความมาเขียนอธิบายเพื่อเป็นคำตอบโดยเลือกใช้เพียงหนึ่งรูปแบบในการนำเสนอคำตอบ โดยมีรูปแบบของการเขียนตอบ ดังนี้

1) การเขียนคำตอบจากองค์ความรู้ในบทอ่าน (Reconstructive Responses) คือการอ่านทำความเข้าใจและรับรู้สาระสำคัญของบทอ่าน จากนั้นเขียนคำตอบในรูปแบบดังต่อไปนี้

- การเขียนสรุปความ (Summary response) เป็นการกำหนดข้อความพื้นฐานเพื่อตอบในรูปแบบของการสรุปข้อความพื้นฐานจากหนังสือ บทเหิงคติ สารคดี ซึ่งเป็นข้อความที่แสดงถึงใจความสำคัญที่ได้จากบทอ่าน

- การเขียนแบบสั้น ๆ (Telegram response) เป็นการสรุปแนวคิดพื้นฐานของผู้แต่ง หรือแก่นเรื่อง โดยตัดคำที่ไม่จำเป็นและเขียนเป็นคำจำกัดความอย่างสั้น ๆ

- การเขียนแบบกระตุ้นความคิด (Poking response) เป็นการกำหนดคำขึ้นใหม่เพื่อให้ผู้อ่านตอบได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งดีกว่าการใช้ภาษาของผู้แต่งในการตอบ

- การเขียนแบบใช้คำถาม (Question response) เป็นการค้นหาจุดที่สำคัญจากเรื่องหรือข้อความที่อ่านให้กลายเป็นคำถามเพื่อนำไปสู่การค้นหาคำตอบ

2) การเขียนคำตอบจากการสร้างองค์ความรู้ (Constructive Responses) ในการส่งเสริมทักษะการคิดในศตวรรษที่ 21 ผู้เรียนควรได้รับการส่งเสริมให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ โดยเมื่อผู้เรียนได้อ่านบทอ่านแล้ว การเขียนคำตอบ 7 ประเภทจะช่วยสนับสนุนความคิดของผู้เรียนให้ไปถึงระดับที่สูงขึ้นได้ ประกอบไปด้วยประเด็นดังต่อไปนี้

- การเขียนตอบแสดงความคิดเห็นส่วนตัว (Personal view response)
- การเขียนตอบอย่างมีวิจารณ์ญาณ (Critical response)
- การเขียนตอบแบบตรงกันข้าม (Contrary response)
- การเขียนตอบเพื่อสื่อความตั้งใจของผู้เขียน (Intention response)
- การเขียนตอบจากแรงจูงใจ (Motivation response)
- การเขียนตอบจากการค้นพบ (Discovery response)
- การเขียนตอบแบบสร้างสรรค์ (Creative response)

ขั้นที่ 4 Ponder การพิจารณาไตร่ตรอง การนำสิ่งที่ได้จากการอ่านและการเขียนของตนเองและเพื่อนมาแลกเปลี่ยนและแสดงความคิดเห็นร่วมกัน

2. ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์

การอ่านเชิงวิเคราะห์เป็นการอ่านที่มีการกำหนดจุดมุ่งหมายในการอ่าน เพื่อให้สามารถบอกได้ถึงข้อมูลและข้อคิดที่ได้จากเรื่องทีอ่านอย่างมีเหตุผลและเป็นประโยชน์ในการใช้ในชีวิตประจำวัน รวมทั้งเพิ่มประสิทธิภาพของความสามารถในการอ่านมากยิ่งขึ้น จึงมีผู้ให้ความหมายของการอ่านเชิงวิเคราะห์ไว้ดังนี้

Adler and Doren (1972) ให้ความหมายของการอ่านเชิงวิเคราะห์ว่าเป็นการอ่านที่ผู้อ่านต้องสนใจพิจารณาเนื้อความในประเด็นต่าง ๆ ได้แก่ ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน คิดทบทวนถึงความหมายของคำและประโยค การพัฒนาความคิดที่ถ่ายทอดในเนื้อความ และสะท้อนภาพที่ประมวลได้จากการอ่าน

Boyles (2013) กล่าวว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์เป็นการอ่านบทความที่มีความซับซ้อนอย่างพินิจพิเคราะห์ และตรวจสอบความหมายอย่างละเอียดลออและมีแบบแผนอย่างรอบคอบ เพื่อค้นหาใจความสำคัญ และรายละเอียดสนับสนุนได้ เข้าใจความหมายของคำในบทความ แล้วนำไปสู่การทำความเข้าใจความคิดในบทความนั้น ซึ่งในที่สุดสิ่งเหล่านี้จะทำให้เกิดความเข้าใจบทความทั้งหมด

สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2560) ให้ความหมายว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์คือการอ่านเพื่อแยกแยะให้ได้ว่าเรื่องที่อยู่ในบทความนั้นแบ่งเป็นส่วน ๆ ได้อย่างไร และพิจารณาให้ได้ว่า ส่วนต่าง ๆ เกี่ยวข้องหรือสัมพันธ์กันอย่างไร ในการอ่านเชิงวิเคราะห์ ผู้อ่านไม่เพียงตั้งคำถามว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร เท่านั้น แต่ต้องตั้งคำถามต่อไปว่าทำไม หรือเพราะเหตุใด แล้วเป็นอย่างไร หรือน่าจะเป็นอย่างไร

อรจิรา อัจฉริยไพบุลย์ (2560) ให้คำจำกัดความของการอ่านเชิงวิเคราะห์ไว้ว่า เป็นกระบวนการอ่านเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยใช้ทักษะความรู้ทางภาษา ประสบการณ์ ตลอดจนวิจารณ์ญาณของผู้อ่านเข้ามาพิจารณา ไตร่ตรองใคร่ครวญสาระสำคัญของเรื่องอย่างละเอียดถี่ถ้วน และรอบคอบ เพื่อแยกแยะหาเหตุผลจากสารที่เป็นข้อเท็จจริง (fact) ออกจากส่วนที่เป็นข้อคิดเห็น (opinion) และอารมณ์ความรู้สึก (emotion) ของผู้เขียนเพื่อให้เข้าใจเจตนาของผู้เขียน และเนื้อหา สาระสำคัญของเรื่อง

จากนิยามข้างต้นสรุปได้ว่า ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ คือ พฤติกรรมของผู้อ่านที่สามารถอ่านเนื้อความของสารด้วยเหตุผลอย่างละเอียดถี่ถ้วน โดยผู้อ่านจะต้องแยกแยะองค์ประกอบต่าง ๆ ในเนื้อความออกเป็นส่วน ๆ นำไปสู่การวิเคราะห์หาข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็นและเจตนาของผู้แต่ง ซึ่งจะช่วยให้พัฒนาผู้อ่านให้สามารถนำสาระสำคัญจากเรื่องไปประยุกต์ใช้ได้อย่างถูกต้อง

สำหรับเกณฑ์ที่ใช้ในการวัดและประเมินผลความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ ผู้วิจัยได้เลือกแนวคิดทฤษฎีของ Bloom (1956) ประกอบด้วย การวิเคราะห์ความสำคัญ การวิเคราะห์เนื้อหา และการวิเคราะห์หลักการ ซึ่งเป็นโครงสร้างที่ใช้อ้างอิงในการสร้างคำถาม และจัดประเภทของคำถามเพื่อวัดกระบวนการอ่านเชิงวิเคราะห์ของผู้เรียนว่าอยู่ในระดับพื้นฐานหรือระดับสูง ซึ่งแต่ละระดับมีคำสำคัญที่บ่งชี้พฤติกรรมกำกับไว้ช่วยโดยมีรายละเอียดดังนี้ (ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2557)

1) การวิเคราะห์ความสำคัญ (Analysis of Element) เป็นความสามารถในการแยกแยะได้ว่า สิ่งใดจำเป็น สิ่งใดสำคัญ สิ่งใดมีบทบาทมากที่สุด ประกอบด้วย (1) วิเคราะห์ชนิด เป็นการวินิจฉัยว่า สิ่งนั้นเหตุการณ์นั้น ๆ จัดเป็นชนิดใด ลักษณะใด เพราะเหตุใด (2) วิเคราะห์สิ่งสำคัญ เป็นการวินิจฉัยว่าสิ่งใดสำคัญ สิ่งใดไม่สำคัญ เป็นการค้นหาสาระสำคัญ ข้อความหลัก ข้อสรุป จุดเด่น จุดด้อย ของสิ่งต่างๆ (3) วิเคราะห์เลขนัย เป็นการมุ่งค้นหาสิ่งที่แอบแฝงซ่อนเร้น หรือ อยู่เบื้องหลังจากสิ่งที่เห็น ซึ่งมีได้บ่งบอกตรงๆ แต่มีร่องรอยของความจริงซ่อนเร้นอยู่

2) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ (Analysis of Relationship) เป็นการค้นหาความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ ว่า มีอะไรสัมพันธ์กัน สัมพันธ์เชื่อมโยงกันอย่างไร สัมพันธ์กันมาก น้อยเพียงใด สอดคล้องหรือขัดแย้งกัน ได้แก่ (1) วิเคราะห์ชนิดของความสัมพันธ์ เป็นการคิดที่มุ่งให้คิดว่าเป็นความสัมพันธ์แบบใด มีสิ่งใดสอดคล้องกัน ไม่สอดคล้องกัน มีสิ่งใดเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ (2) วิเคราะห์ขนาดของความสัมพันธ์ เป็นการคิดวิเคราะห์ที่มุ่งให้คิดเพื่อค้นหาขนาด ระดับของความสัมพันธ์ สิ่งใดเกี่ยวข้องมากที่สุด สิ่งใดเกี่ยวข้องน้อยที่สุด (3) วิเคราะห์ขั้นตอนความสัมพันธ์ เป็นการวิเคราะห์ที่มุ่งให้คิดเพื่อค้นลำดับขั้นของความสัมพันธ์ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ที่เป็นเรื่องแปลกใหม่ (4) วิเคราะห์จุดประสงค์และวิธีการ เป็นการคิดวิเคราะห์ที่มุ่งให้คิดและค้นคว้าว่าการกระทำหรือพฤติกรรมนั้น มีเป้าหมายอะไร หรือมุ่งให้บรรลุผลอะไร (5) วิเคราะห์สาเหตุและผล เป็นการคิดวิเคราะห์ที่มุ่งให้คิดแบบแยกแยะให้เห็นความสัมพันธ์เชิงเหตุผล เป็นการสอนให้คิดเป็น โดยคิดหาเหตุและผลได้ดี (6) วิเคราะห์แบบความสัมพันธ์ในรูปอุปมาอุปไมย เป็นการวิเคราะห์ที่มุ่งให้ค้นหาแบบความสัมพันธ์ระหว่าง 2 สิ่งแล้วบอกแบบความสัมพันธ์นั้น หรือเปรียบเทียบกับความสัมพันธ์อื่น ๆ ที่คล้ายกันทำนองเดียวกันในรูปอุปมาอุปไมย

3) การวิเคราะห์หลักการ (Analysis of Organizational Principles) หมายถึง การค้นหาโครงสร้างของระบบและสิ่งเรื่องราวและการกระทำต่างๆ ว่าสิ่งเหล่านั้นรวมกันจนดำรงสภาพเช่นนั้นอยู่ได้เนื่องด้วยอะไร โดยยึดอะไรเป็นหลักเป็นแกนกลาง มีหลักการอย่างไร มีเทคนิคหรือยึดถือคติใด มีสิ่งใดเป็นตัวเชื่อมโยง ยึดถือหลักการใด การวิเคราะห์หลักการเป็นการวิเคราะห์ที่ถือว่ามีความสำคัญมากที่สุด การที่จะวิเคราะห์ได้ดีจะต้องมีความรู้

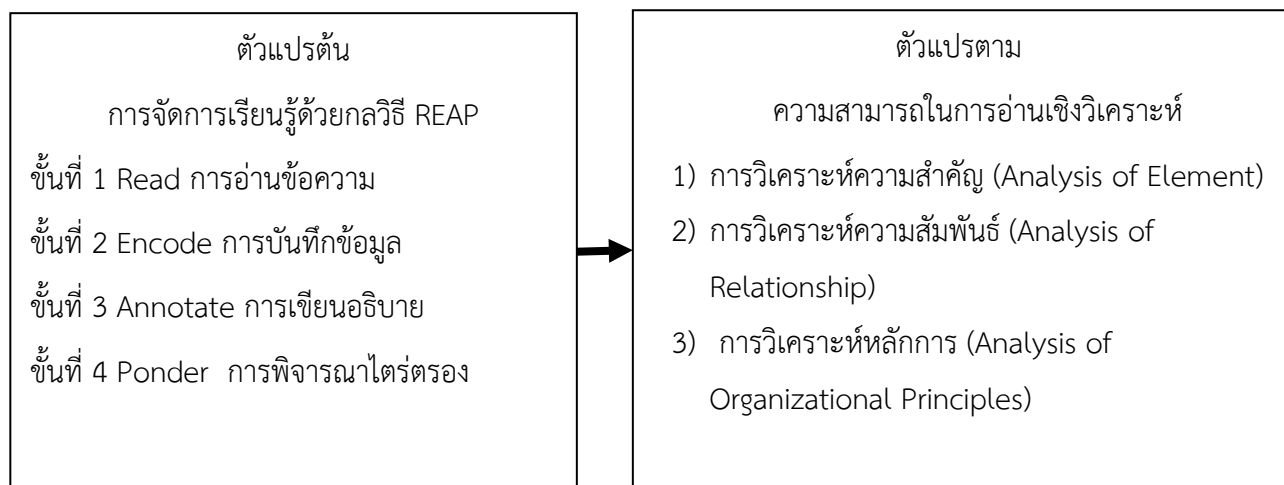

ความสามารถในการวิเคราะห์องค์ประกอบและวิเคราะห์ความสัมพันธ์ได้ดีเสียก่อน เพราะผลจากความสามารถในการวิเคราะห์องค์ประกอบและวิเคราะห์ความสัมพันธ์จะทำให้สามารถสรุปเป็นหลักการได้ ดังตัวอย่างการคิดวิเคราะห์หลักการต่อไปนี้ (1) วิเคราะห์โครงสร้าง เป็นการค้นหาโครงสร้างของสิ่งต่างๆ (2) วิเคราะห์หลักการ เป็นการแยกแยะเพื่อค้นหาความจริงของสิ่งต่างๆ โดยอาศัยความรู้เดิม แล้วสรุปเป็นคำตอบหลักได้

จากการศึกษาการวัดและประเมินผลการอ่านเชิงวิเคราะห์ พบว่า นักวิชาการได้นำเสนอแนวทางการวัดและประเมินผลไว้หลายวิธี ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้แนวทางการวัดและประเมินผลการอ่านเชิงวิเคราะห์ตามแนวคิดของ Bloom ซึ่งเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ในระดับความรู้ ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ และการวิเคราะห์ เพื่อให้ครอบคลุมและเหมาะสมกับองค์ประกอบของการอ่านเชิงวิเคราะห์ ผู้วิจัยได้นำประเภทของการคิดวิเคราะห์ตามแนวคิดของ Bloom (1956) ซึ่งมี 3 ลักษณะ ได้แก่ การวิเคราะห์ความสำคัญ การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ และการวิเคราะห์หลักการ มาใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ แบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

กรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้โดยใช้กลวิธี REAP และการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ ร่วมกับศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ ผู้วิจัยสามารถนำมากำหนดกรอบแนวคิดของการวิจัย ดังแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นแบบกึ่งทดลอง (quasi-experimental research design) โดยเปรียบเทียบค่ามัธยฐานของคะแนนความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภายใน 1 ห้องเรียน จำนวน 31 คน ระหว่างก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยกลวิธี REAP ซึ่งออกแบบการวิจัยแบบ one group pre-test and post-test intervention (Cohen et al, 2018) มีระเบียบวิธีการวิจัยดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นกลุ่มเป้าหมาย (target population) ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวิวัฒน์วิทยา (นามสมมติ) ห้อง ม. 3/1 จำนวน 31 คนที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยกลวิธี REAP เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์ จำนวน 6 แผน ได้แก่ การอ่านเชิงวิเคราะห์จากบทความข่าว โฆษณาประชาสัมพันธ์ นิทาน เรื่องสั้น ร้อยกรองและเชิงวิเคราะห์จากเพลง ซึ่งแต่ละแผนใช้เวลาเรียนจำนวน 6 แผน แผนละ 1 คาบ คาบละ 50 นาที โดยผู้วิจัยศึกษาทฤษฎีและหลักการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนด้วยกลวิธี REAP และศึกษามาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด จากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 รวมถึงศึกษาหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนวิวัฒน์วิทยา (นามสมมติ) และศึกษารายละเอียดเนื้อหาจากหนังสือเรียน สารการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน จากนั้นจึงจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์ สำหรับกลุ่มทดลองด้วยกลวิธี REAP โดยมีรายละเอียดขั้นตอนดังตารางที่ 1 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ขั้นตอนการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยกลวิธี REAP เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์

ขั้นตอน	การจัดการเรียนรู้ด้วยกลวิธี REAP
1. ชี้นำกิจกรรม	ครูกระตุ้นนักเรียนให้เกิดการเรียนรู้ ให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนโดยใช้การสนทนา การตั้งคำถามหรือศึกษากรณีตัวอย่าง และทบทวนความรู้เดิมที่จำเป็นสำหรับความรู้ใหม่
2. ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้	ขั้นที่ 1 Read การอ่านข้อความ นักเรียนอ่านบทอ่านที่กำหนดให้เพื่อค้นหาคำศัพท์ยาก จับใจความสำคัญ หรือค้นหาลำดับเหตุการณ์จากบทอ่าน
	ขั้นที่ 2 Encode การบันทึกข้อมูล นักเรียนเขียนเรื่องที่อ่านแล้ว เรียบเรียงตามความเข้าใจโดยใช้ภาษาของตนเอง

ขั้นตอน	การจัดการเรียนรู้ด้วยกลวิธี REAP
	ขั้นที่ 3 Annotate การเขียนอธิบาย นักเรียนเขียนอธิบายและสะท้อนผลจากการอ่านและการคิดของนักเรียนออกมาในรูปแบบ การเขียนที่กำหนดไว้
	ขั้นที่ 4 P (Ponder) - การพิจารณาไตร่ตรอง ให้นักเรียนสะท้อนผลจากการอ่านและการคิดผ่านการนำเสนองานเขียนของตนเองและ แลกเปลี่ยนความเห็นกับผู้อื่น
3. ขั้นสรุปกิจกรรม	ครูสรุปบทเรียนด้วยการใช้คำถามเพื่อให้นักเรียนหาคำตอบ ด้วยการเปรียบเทียบความ เหมือน ความแตกต่างหรือใช้การเชื่อมโยงข้อมูล การนำความรู้ความคิดรวบยอดไปใช้ แก้ปัญหาและพิจารณาเหตุผล

จากนั้นนำแผนการจัดการเรียนรู้สำหรับกลุ่มทดลองเสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อขอคำแนะนำพร้อมทั้ง
พิจารณาความเหมาะสมด้านเนื้อหา กิจกรรมและเวลาของแต่ละแผน ผู้วิจัยนำข้อเสนอแนะไปปรับปรุงแก้ไข เพื่อ
นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องและความครอบคลุมของเนื้อหา จำนวน 3 ท่าน
โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.00 และจัดพิมพ์แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อนำไปใช้ในการ
จัดการเรียนการสอนกับกลุ่มทดลองต่อไป

2.2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30
ข้อ โดยผู้วิจัยศึกษาทฤษฎีและหลักการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ รวมถึงศึกษา
เนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์ สาระการเรียนรู้ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อนำมาสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถตาม
จุดประสงค์การเรียนรู้ จำนวน 1 ฉบับ เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย จำนวน 60 ข้อ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อ
พิจารณาความเหมาะสมของเนื้อหาข้อสอบ จากนั้นนำแบบทดสอบไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ จำนวน 3 ท่าน
แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) มีค่าเท่ากับ 0.67-1.00 ผู้วิจัย
นำแบบทดสอบวัดความสามารถไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง (Try out) เพื่อหาคุณภาพของ
เครื่องมือ โดยนำมาวิเคราะห์หาค่าความยาก (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ผู้วิจัยคัดเลือกข้อสอบปรนัยที่มีค่าความ
ยาก (p) ระหว่าง 0.23 - 0.77 และมีค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง 0.2 - 0.71 จำนวน 40 ข้อ แล้วนำผลวิเคราะห์
ดังกล่าวมาหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตร KR-20 ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือทั้งฉบับเท่ากับ 0.87 จากนั้น

คัดเลือกข้อสอบปรนัยที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 30 ข้อนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วัดก่อนเรียนและหลังเรียนเป็นฉบับเดียวกัน

4. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย ดังนี้

4.1 ผู้วิจัยปฐมนิเทศนักเรียนเพื่อชี้แจงการจัดการเรียนรู้ให้นักเรียนรับทราบถึงขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธี REAP ในเรื่องแนวทางการสอน ขั้นตอนการจัดกิจกรรม วิธีวัดและประเมินผล

4.2 ผู้วิจัยทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) กับนักเรียนกลุ่มทดลอง โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ รูปแบบปรนัยจำนวน 30 ข้อ

4.3 ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ โดยการใช้กลวิธี REAP กับนักเรียนกลุ่มทดลองทั้งหมด 3 สัปดาห์ แบ่งเป็นสัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง

4.4 เมื่อทำการจัดการเรียนการสอนเสร็จแล้ว จากนั้นให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ หลังเรียน (Post-test) โดยแบบทดสอบหลังเรียนเป็นชุดเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนเรียน

4.5 เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบทดสอบเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลไปวิเคราะห์ผลต่อไป

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยตรวจสอบข้อมูลเบื้องต้นโดยพิจารณาคะแนนความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งเป็นไปตามเงื่อนไขเบื้องต้นของการใช้สถิติทดสอบโดยวิเคราะห์ค่าการแจกแจงความถี่ภายใต้พื้นที่ใต้โค้ง (frequency distribution) (Salkind, 2017) พบว่า ผลคะแนนดังกล่าวได้ไม่แจกแจงแบบปกติ (non-normal distribution) ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเลือกใช้สถิติทดสอบแบบ Non-parametric test โดยได้คำนวณค่ามัธยฐาน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบความแตกต่างของค่ามัธยฐานจากคะแนนความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนและหลังการทดลองด้วยโปรแกรม SPSS โดยใช้สูตรคำนวณ Wilcoxon test (Cohen et al., 2018)

ผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัย พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยกลวิธี REAP มีค่ามัธยฐานของคะแนนความสามารถในการอ่านสะกดคำสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย โดยมีรายละเอียดดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยกลวิธี REAP

ผลการทดลอง	จำนวน		Median	ส่วนเบี่ยงเบน		p
	นักเรียน	คะแนนเต็ม		มาตรฐาน	S.D.	
ก่อนเรียน	31	30	17	3.71		
หลังเรียน	31	30	24	2.98		<.001*

*p < .05

จากตารางที่ 2 พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยกลวิธี REAP มีค่ามัธยฐานของคะแนนความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย

อภิปรายผล

ผลของการจัดการเรียนรู้ด้วยกลวิธี REAP ที่มีต่อความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยกลวิธี REAP มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ วีรภัทร ศุภรสิงห์ (2562) ศึกษาได้ศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธี REAP ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยและความสามารถในการคิดเชิงวิพากษ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยสรุปว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยกลวิธี REAP มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยและความสามารถในการคิดเชิงวิพากษ์สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ ญัฐพร สายกฤษณะ (2563) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านวิเคราะห์และการเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี REAP ร่วมกับเทคนิคการใช้ผังกราฟิก ผลการวิจัยสรุปว่า ความสามารถในการอ่านวิเคราะห์และการเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี REAP ร่วมกับเทคนิคการใช้ผังกราฟิก หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สูงกว่าก่อนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้การจัดการเรียนรู้ด้วยกลวิธี REAP สามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ได้ อันเนื่องมาจาก การจัดการเรียนรู้ด้วยกลวิธี REAP เป็นกลวิธีที่ใช้ทักษะการอ่าน การคิด และทักษะการเขียนควบคู่ไป กล่าวคือ การอ่านเชิงวิเคราะห์นั้นต้องอาศัยการอ่านและการเขียนเป็นพื้นฐานสำคัญ เพื่อให้นักเรียนได้ประมวลความคิดจากบทความ

ข่าว สื่อโฆษณา หรือนิทาน เรื่องสั้นที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน จากนั้นจำเป็นต้องใช้ทักษะ การคิดเชิงวิเคราะห์ สังเคราะห์เรื่องที่อ่านแล้วนำมาสรุปประเด็นผ่านการเขียนในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งกลวิธี REAP นี้ จะทำให้นักเรียนเข้าใจเรื่องที่อ่านและวิเคราะห์สาระสำคัญของเรื่องได้ ผ่านกระบวนการคิดและการเขียนเพื่อ เชื่อมโยงประเด็นต่าง ๆ โดยเริ่มจากขั้นตอนต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 R - Read การอ่านข้อความ เป็นขั้นที่ฝึกให้นักเรียนได้อ่านและสำรวจคำศัพท์ยากจากเรื่อง และอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ โดยมีครูเป็นผู้เชื่อมโยงความรู้เดิมกับเรื่องที่นักเรียนอ่านอยู่ จากนั้นในขั้นที่ 2 E - Encode การบันทึกข้อมูล นักเรียนสืบค้นหาความหมายของคำศัพท์ยาก เพื่อเป็นการหาคำตอบด้วยตนเอง หลังจากที่ย่านบทอ่านแล้ว ขั้นตอนนี้จะช่วยให้ นักเรียนแปลความจากคำศัพท์ที่ตนยังไม่ทราบความหมายได้ดียิ่งขึ้น สอดคล้องกับที่ ชนาธิป พรกุล (2555) อธิบายขั้นตอนการอ่านแบบวิเคราะห์โดยใช้ทักษะการคิดว่าเป็นขั้นแรก ผู้อ่านควรสำรวจข้อความทั้งหมด ค้นหาหรือข้อความที่ไม่รู้ความหมาย สังเกตบริบทหรือเครื่องหมายต่าง ๆ ที่ ชี้แนะความหมาย หากไม่พบก็สามารถค้นหาความหมายจากพจนานุกรม กิจกรรมนี้คือการแปลความจะช่วยให้ นักเรียนเข้าใจบทอ่านได้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้นักเรียนยังได้รับการฝึกให้ค้นหาใจความของเรื่องที่อ่านในขั้น E - Encode ขั้นนี้ช่วยให้นักเรียนจับใจความเรื่องได้ดีขึ้น เพราะเป็นการฝึกให้นักเรียนอ่านเรื่องให้ละเอียด ค้นหา คำศัพท์ยาก เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทบทวนการลำดับเรื่องและสามารถเรียบเรียงใจความของเรื่องที่อ่านด้วย ภาษาของตนเอง จึงทำให้นักเรียนค้นหาใจความ เข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดีมากขึ้น และจัดระเบียบความคิดขณะ อ่านเรื่องได้ดีขึ้นดังที่ Eanet & Manzo (1976) ได้กล่าวไว้ว่า กลวิธี REAP เป็นกลวิธีที่สนับสนุน และส่งเสริม ทักษะการอ่านให้มีประสิทธิภาพ ช่วยพัฒนาพื้นฐานในการอ่านของนักเรียน ช่วยให้นักเรียนเข้าใจข้อความที่อ่าน และสามารถค้นหาใจความสำคัญของข้อความที่อ่านได้ ส่งผลให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านและวิเคราะห์ สาระสำคัญของเรื่องได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับที่ Miller (1990) ที่กล่าวว่า กลวิธี REAP เป็นกลวิธีที่ช่วยให้ผู้เรียน สังเคราะห์แนวคิดของผู้เขียนเป็นคำพูดของตนเอง และเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนเพื่อช่วยในการจำแนก แนวคิดที่พวกเขาได้รับจากการอ่านได้

ในขั้นที่ 3 A - Annotate การเขียนอธิบาย เป็นการเขียนนำเสนอผลการอ่านในรูปแบบต่าง ๆ ผ่าน กระบวนการคิดและประมวลผลที่ได้จากการบันทึกข้อมูล ซึ่งนับว่าเป็นหัวใจสำคัญของกลวิธี REAP สอดคล้องกับ แนวคิดของ Manzo et al. (2002) ได้กล่าวว่าขั้นตอนนี้เป็นศูนย์กลางของกลวิธี REAP ทำให้นักเรียนได้เรียน วิธีการเขียนที่สร้างขึ้นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ดังนั้นในขั้นนี้ช่วยให้นักเรียนสามารถประมวลความคิด จากการตอบคำถาม และนำใจความสำคัญที่ได้จากบทอ่านมาเรียบเรียงเป็นภาษาของตนเองได้ ส่งผลให้นักเรียนมี ความเข้าใจในบทอ่านได้อย่างชัดเจนและสามารถวิเคราะห์จุดที่สำคัญจากเรื่องได้ เนื่องจากผู้วิจัยได้ออกแบบ รูปแบบการเขียนในขั้นนี้โดยประยุกต์ใช้คำถามแทรกเข้าไปเพื่อกระตุ้นการคิดเชิงวิเคราะห์ของนักเรียน เปิดโอกาส ให้นักเรียนค้นหาแนวคิด เจตนาที่ผู้แต่งนำเสนอ พิจารณาความสัมพันธ์เชิงเหตุผล และแสดงความคิดเห็นด้วยใช้

สำนวนภาษาของตนเองได้ นอกจากนี้ในขั้นสุดท้าย คือ ขั้นที่ 4 P - Ponder การพิจารณาไตร่ตรอง ยังเน้นการฝึกให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล ช่วยตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน ด้วยการให้อภิปรายการอ่านเป็นกลุ่ม 4 – 5 คน จากนั้นให้ทุกกลุ่มออกมาพูดนำเสนอข้อค้นพบที่ได้จากการอ่านและวิเคราะห์ข้อคิดจากเรื่องมาอภิปรายร่วมกันในชั้นเรียน เพื่อหาแนวทางในการประยุกต์ข้อคิดนั้นมาปรับใช้ในชีวิตประจำวันต่อไปได้ ซึ่งในขั้นสุดท้ายนับว่าเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ เพราะจะทำให้ นักเรียนเชื่อมโยงแนวคิดหลักของบทอ่านเข้าสู่โลกแห่งความเป็นจริงได้มากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับความสำคัญของการอ่านเชิงวิเคราะห์ที่ จีรวัดณ์ เพชรรัตน์และอัมพร ทองใบ (2556) ให้คำอธิบายว่าการอ่านเชิงวิเคราะห์ ว่าช่วยให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจวัตถุประสงค์ ข้อมูล ประเด็นปัญหา ประเด็นสำคัญ ข้อสรุปทฤษฎี มุมมอง และสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ไปประยุกต์ใช้ทำให้อ่านเข้าใจสิ่งที่อ่านได้อย่างลึกซึ้ง ซึ่งจะต้องใช้ความรู้สติปัญญา ถ่ายทอดเป็นความคิดหรือแสดงความคิดเห็นได้

ดังนั้น เมื่อผู้วิจัยจัดการเรียนรู้ตามกลวิธี REAP ตามลำดับขั้นตอน จึงทำให้นักเรียนมีขั้นตอนการอ่านที่เป็นระบบมากขึ้น ส่งผลให้นักเรียนสามารถอ่านบทอ่านต่าง ๆ ได้ดีเกิดความเข้าใจและมีความสนใจในการอ่านเพิ่มมากขึ้น จึงกล่าวได้ว่ากลวิธี REAP มีส่วนช่วยในการพัฒนาความสามารถในการอ่านวิเคราะห์ของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 การนำแผนจัดการเรียนรู้ไปใช้ ครูควรศึกษากระบวนการสอนด้วยกลวิธี REAP ให้เกิดความเข้าใจอย่างถ่องแท้ ในระยะแรกของการเรียนการสอน ครูผู้สอนควรอธิบายวิธีการ ขั้นตอนการทำกิจกรรมให้กับนักเรียนอย่างละเอียด เพื่อให้ นักเรียนเกิดความเข้าใจก่อนลงมือปฏิบัติ

1.2 ครูผู้สอนควรฝึกปฏิบัติตามขั้นตอนการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้นักเรียนเกิดความคุ้นชินและชำนาญในการทำแบบฝึก และสามารถนำกลวิธี REAP ไปประยุกต์ใช้เกี่ยวกับเรื่องการอ่านในชีวิตประจำวัน

2. ข้อเสนอแนะด้านการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ โดยประยุกต์ใช้ให้เข้ากับสถานการณ์ปัจจุบันหรือนำข้อความหรือข่าวสารจากสื่อสังคมออนไลน์มาให้นักเรียนได้อ่าน เพื่อฝึกพัฒนาร่วมกับทักษะอื่นเช่น การสื่อสาร การคิดเชิงวิพากษ์หรือการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

2.2 ควรมีการศึกษาและพัฒนาแผนจัดการเรียนการสอนโดยเปรียบเทียบกับกลวิธีการอ่านแบบอื่นเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของผู้เรียน

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551*. โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตร.
- การุณันท์ รัตนแสนวงษ์. (2555). *การอ่านและการเขียนเชิงวิชาการ*. ห้างหุ้นส่วนจำกัด แสงจันทร์การพิมพ์.
- จิรวัดน์ เพชรรัตน์, และอัมพร ทองใบ. (2556). *การอ่านเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ชนาธิป พรกุล. (2555). *การออกแบบการสอน การบูรณาการการอ่าน การคิดวิเคราะห์ และการเขียน*. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2557). *เทคนิคการใช้คำถามพัฒนาการคิด*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : วีพริ้นท์ (1991) จำกัด.
- ณัฐพร สายกฤษณะ. (2563). *การพัฒนาความสามารถในการอ่านวิเคราะห์และการเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี REAP ร่วมกับเทคนิคการใช้ผังกราฟิก*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยศิลปากร].
- วีรภัทร ศุภรังสี. (2562). *ผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธี REAP ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยและความสามารถในการคิดเชิงวิพากษ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2560). *การพัฒนาทักษะการอ่าน คิด วิเคราะห์ และเขียนสื่อความ*. โรงพิมพ์สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2560). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564)*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- อรจิรา อัจฉริยไพบูลย์. (2560). *อรจิราวิชาการ : ศิลปะการอ่านวิจารณ์วรรณกรรม*. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- Adler, M.J., & Doren, C.V. (1972). *How to read a book*. New York: Touchstone.
- Albee, J.A.J. (2000). *The effect of Read-Encode-Annotate-Ponder Annotation Exchange (REAP AnX) on the complex thinking skills of undergraduate students in children's literature courses*. Unpublished doctoral dissertation: University of Missouri-Kansas City.
- BBC News ไทย. (2023). *ไม่เข้าใจบทเรียน - ครูไม่พอ - เด็กดอยยาก : อ่านรายงานผล PISA นักเรียนไทย*. Retrieved on 10 April 2023 from: <https://www.bbc.com/thai/articles/cnlp7p5qjwyo>
- Bloom, B.S. (1956). *Taxonomy of Educational Objectives, Handbook: The Cognitive Domain*. New York: David McKay.
- Boyles, N. (2013). Closing in on Close Reading. *Educational Leadership*, 70(4), 36-41. <https://api.semanticscholar.org/CorpusID:143325342>

- Cohen et al., (2018). *Research Methods in Education*. 8th edition. Routledge.
- Eanet, M.G., & Manzo, A.V. (1976). REAP - A Strategy for Improving Reading/Writing/Study Skills. *Journal of Reading*, 19(8), 647–652. <http://www.jstor.org/stable/40032892>
- Manzo, A., Manzo, U., & Albee, J.J. (2002). iREAP: Improving Reading, Writing, and Thinking in the Wired Classroom. *Journal of Adolescent & Adult Literacy*, 46(1), 42–47. <http://www.jstor.org/stable/40017504>
- Miller, H.W. (1990). *Reading comprehension activities kit: ready-to-use techniques and worksheets for assessment and instruction*. New York: West Nyack.
- Risdianto, F. (2023). *REAP Method*. Retrieved April 14, 2023, from: <https://www.pakfaizal.com/2023/08/reap-method.html>
- Salkind, N.J., (2017). *Statistics for people who (think about) hate Statistics*. 6th edition. SAGE.

